

COL. LEGI NTRA. SRA. DEL CARME
- Llagostera -

AIXÍ TREBALLEM!

SISTEMA DE LECTURA PÚBLICA
DE CATALUNYA

1320284590

Revista escolar - 2n i 3r trimestre - Curs 97/98

CLFFAIA

Com ocells espantadissos,
deu mesos han volat.
Quina pressa té la Terra
per girar al seu voltant!

Hem treballat dia a dia,
enriquant nostre cabal;
hem descobert un tresor:
el tresor de l'amistat.

Amb la més gran simpatia,
mirem el final de curs.
Però no hem oblidat cap dia:
forjàvem nostre futur.

Hem entrenat més que el Barça,
xutant natus i socials.
Ens han fet algun penalti
en mates i català.

L'anglès, per als anglesos;
el castellà, el dominem;
i mai direm "julio verde"
tractant-se de julivert.

Ja que volem ser conseqüents,
i del Barça en som "fans",
a aquest campió de lliga
no el volem mai defraudar,
i acabarem aquest curs
amb una marxa triomfal.

Gna. Lucila H.
- Titular -

La veu de l'APA

Començarem parlant de l'acta de tancament del procés per a la Causa de Canonització de la Fundadora de les Germanes de Sant Josep, Maria Gay Tibau, celebrat a la Catedral de Girona. Una representació de l'APA hi va ser present, gaudint de la solemnitat i emotivitat de la jornada. Volem felicitar a les germanes i encoratjar-les a seguir el camí marcat per la seva fundadora. La nostra enhorabona!

El temps passa de pressa i ja tornem a ser a fi de curs. Parlarem de les dues activitats més importants que ens queden per fer (quan tingueu a les mans aquesta revista, ja s'hauran fet). Una és el Festival de Gimnàstica que es farà el dia 13 de juny. Aprofitem per agrair al professor responsable la seva dedicació en la tasca d'organització. És una tarda que pares i escola podem gaudir junts de les activitats dels nostres fills.

L'altra és la Diada del Pedal que celebrarem el dia 19 de juny. Aquest any farem una ruta més atractiva per camins de terra, també serà molt més planera i així podran venir més acompanyants amb bicicleta. A l'última assemblea es va proposar que es fés el Dia del Pedal en dissabte o diumenge. La Junta va dir que s'estudiaria la proposta. S'han parlat i debatut els pros i contres i hem decidit continuar fent-ho igual que ara:

- ❖ Al ser dia escolar, facilita la feina de controlar l'organització, doncs tots els nens i nenes participants són del nostre centre o bé persones relacionades amb l'escola.
- ❖ La Pineda Fosca és, per nosaltres, el lloc ideal. Hi ha molt espai, aigua, llum, serveis, ... En fer-se un divendres hi som sols i així disposem de tot l'espai per nosaltres per poder organitzar les activitats a la nostra manera. Si es fés un dissabte o diumenge, això no seria possible, perquè hauríem de compartir el mateix espai amb altres grups. Comprenem que a tots els pares els agradaria venir i a nosaltres ens complauria molt perquè podríem fer una gran festa que enriquiria les relacions pares-escola.
- ❖ Per els pares que treballen i vulguin compartir l'arrossada, mirarem de servir l'arròs a 2/4 de 2.

Igual que l'any passat, la venda de llibres serà gestionada per l'APA: és un bon ingrès que serveix d'ajuda a altres activitats. Els pares hem de col.laborar en les iniciatives de l'escola per millorar i ajudar al seu bon funcionament. Penseu que la quota de l'associació és bastant minsa comparada amb la d'altres centres. Estem segurs i us agraïm la vostra col.laboració.

Desitgem que els de 6è tinguin una bona estada a Port Aventura i guardin un bon record del temps passat a l'escola. *Bon estiu i bones vacances a tothom.*

Membres de la Junta de l'APA

Venda de llibres de text de 1r a 6è de Primària

Dilluns, 27 de Juliol → tarda, 5 a 8

Dimarts, 28 de Juliol → matí, 11 a 2

Educació Infantil

Excursió a la Casa de Colònies "El Xalió" - Sant Miquel de Campmajor -

"Els follets del bosc"

Arribats a la casa de colònies i mentre els nens es presenten i formen els grups, arriba una velleta que els explica una història:

"Diuen que en aquests boscos hi viuen uns follets molt bufons i treballadors des de fa 2000 anys. Les seves casetes són fetes amb closques d'avellana i barretets de gla. Ja fa un temps que el drac de l'estany de Banyoles que és força entremaliat ve per aquí a passejar i el seu joc preferit és empaitar els follets i xafar les seves cases i destruir les collites. Els nostres amics són molt espavilats i no es deixen pas atrapar, però ja comencen a estar tips de tantes corre-disses i ensurts.

No gaire lluny d'aquí, hi viu un bruixot molt bo que sap un munt d'encanteris i que ajuda amb la seva màgia a tots els habitants d'aquests boscos. Però és molt tímid i quan sent algú s'amaga. Només parla amb animalons de cua llarga i amb nens i nenes que no siguin ni molt petits ni molt grans. Segur que en el seu llibre màgic hi té uns encanteris que podria ajudar als follets. Potser vosaltres li voldríeu demanar ..."

Partim d'una situació teatral que motiva els nens i nenes per a la realització d'activitats bàsicament de natura:

Excursió per bosc

Estudi de l'heura

- **Aspecte general de la planta**
- **Observació de les fulles (forma, color, tacte, olor)**
- **Observació de la tija (color, gruix, tacte)**

Granja

Observació directa i comparativa de diversos animals de la granja

- **Diferències entre gallines i oques, cabretes i conills**
- **Què mengen? Què els agrada més?**
- **Comparació d'un ou d'oca i un ou de gallina**
- **Covar els ous. La lloca**
- **Conill mascle i femella**

Cuina

Elaboració de galetes

- **Estudi comparatiu de cada ingredient utilitzant els sentits (gust, olor, tacte i color)**

Els objectius generals proposats en aquesta sortida són:

1. Integrar el nen i la nena en l'espai natural que l'envolta. Reconèixer les seves característiques, respectar-lo, saber-ne fer un ús i valorar allò que la natura ens aporta.
2. Reconèixer el propi jo i cuidar-lo, desenvolupar-lo i respectar-lo fomentant una vida natural i sana en interacció amb l'entorn.
3. Fomentar la convivència, el diàleg, el respecte mutu, el treball en equip i la col·laboració.

Setmana Cultural

Dilluns – Als més petits del cole ens van ensenyar el nostre poble, Llagostera. La part antiga del poble era desconeguda per molts de nosaltres. Vam fer una bona passejada i vam conèixer la muralla, el castell (Ajuntament), l'Església i algunes de les cases més velles del poble. Tots escoltàrem amb atenció la llegenda dels “Set germans” i així vàrem aprendre quelcom més de Llagostera.

Dimarts – En Paco, el nostre professor de gimnàstica, ens preparà un circuit al Camp de Futbol. Tots portàrem la nostra bicicleta de casa i recorreguèrem respectant la direcció i els passos de vianants. Vam compartir les bicicletes i ens ho vam passar d'allò més bé fins l'hora de tornar cap a casa.

Dimecres – “Festa dels avis”. A la tarda vam rebre els avis i àvies que ens van explicar com jugaven quan eren petits. Ens van portar una pilota feta de draps i cordills. També una pistola de canya molt curiosa. Tothom estava pendent de les seves explicacions. Entre xerrada i xerrada, cantàvem cançons. Per acabar, vam berenar amb coques de totes classes i refrescs. El berenar va estar ambientat per alguns cançons i danses improvisades i dirigides per la Gna. Sacri.

Aquí veieu alguns dels avis i les àvies que van volem compartir amb nosaltres la tarda del dimecres de la nostra Setmana Cultural

Dijous – “Sant Josep”. Una mica més tard que els altres dies ens vam trobar al cole per anar a comprar al mercat. Amb el moneder ben ple de diners i el cistell vam baixar al passeig. Després de fer un tomb pel mercat, comprarem fruita de tota mena. A la tarda, vàrem anar al Parc a jugar. A les 5, ens tornarem a trobar al pati de l’escola, per berenar una ensaimada i un batut.

Divendres – Mentre els grans feien la cursa de Sant Josep, els més petits vàrem fer de cuiners, preparant unes bones postres. La fruita que havíem comprat el dia abans, la vàrem pelat, tallar i fer suc i de tot plegat en va sortir una molt bona macedònia que ens va servir de berenar.

Un cop més hem fet la nostra setmana cultural realitzant activitats diferents que a tots ens han agradat i hem après noves coses.

Esther Blanco – Dolors Duch – Montserrat Frigolé
Mestres tutores d’Educació Infantil

*Aquests som nosaltres, durant la visita guiada al nucli antic de Llagostera.
Dilluns, 16 de març*

Daniel Andrades – Mustafa Ceesay – Africa Díaz – Oscar Fernández – Jessica Fuentes –
Christian Giménez – Francesc Xavier Gispert – Tania López – Cristian Malagón –
Oscar Mayorgas – Denise Millán – Nuria Ortín – Yeray Rodríguez – Joel Ruíz –
Mohamed Sillah – Haidyatu Sillah – Aleix Vendrell
Zeeshan Ali – Haya Camara – Daniel Campos – Genís Freixas – Mickael Gonzalez –
Juan Antonio Jiménez – Bibiana Motos – Maximilian Olbrich – Gerard Orellana –
Josep Payret – Daniel Reyes – Santi Rodríguez – Miguel Angel Ruiz –
Barbara Sánchez – Arnau Torrent
Nayara Avila – Robert Bagudanch – Laura Bergillos – Daniel Cayuela – Umu Ceesay –
Jordi Costabella – Gemma Cros – Ariadna Donate – Sandra Figueroa – Eduard
Fugarolas – Gemma González – Cristian González – Alex Llinàs –
Ana Isabel Montoliu – Pilar Ríos – Chantal Romero

Alegrem-nos ...

És l'hora de Maria Gay

El dia 3 de maig de 1998 ha estat una data molt entranyable per les Religioses de Sant Josep, per als llagosterencs i per a tots els que ens honoren amb la seva amistat. En aquest venturós dia, va tenir lloc a la Catedral de Girona, la clausura del procés diocesà de canonització de la filla de Llagostera, Maria Gay Tibau, la nostra estimada Mare Fundadora.

La gran nau de la Catedral s'omplí de religioses, filles de Maria Gay, vingudes de tots els punts: d'Espanya, França, Itàlia, Colòmbia, Venezuela, Mèxic, Argentina, Perú, Rwanda, Camerún, República del Congo; i d'un gran nombre d'amics, col·laboradors i fidels, fins a un total de 1400 persones, aproximadament, que van voler ser testimonis d'aquest acte tan singular. Llagostera era una convidada especial, i va saber respondre massivament.

Representant al col·legi, van assistir-hi el president de l'APA, Sr. Joan Turon, altres membres de l'associació, el claustre de professors i un bon número de llagosterencs que van voler donar lluïment i recolzament a la festa.

El Cor Parroquial llagosterenc, ens va deleïtar amb les seves veus. Tothom va remarcar la seva professionalitat. Nosaltres, molt contentes de que Maria Gay fos honorada pels seus convilatans. Llagostera, potser és un poble petit pel número d'habitants, però molt ric en qualitat, en sensibilitat artística, ja que tenir un Cor Parroquial d'aquesta categoria no tots els pobles, i m'atreveixo a dir ciutats, poden dir el mateix.

Dels que érem allà, pocs havien assistit a una celebració d'aquesta mena. Algú ha afirmat que l'assistència tan massiva no tenia precedents.

Un procés de canonització és una operació llarga i molt complicada. Abans que l'Església no es determina a proclamar la santedat d'una persona, necessita que hi hagi plena convicció fonamentada en proves i testimonis fidedignes. Després d'un llarg temps d'investigació, es dona per acabada aquesta primera fase del procés. El clou el Sr. Bisbe de la diòcesi, Jaume Camprodon, acompanyat per numeros clergues i d'aquelles persones que han intervingut en el procés. D'autoritats civils, hi eren presents, l'alcalde de Girona, Sr. Joaquim Nadal, i l'alcadessa de Llagostera, Sra. Pilar Sancho.

Qui ha motivat tot aquest remenament?

La resposta és: una noia humil, però tot *una artista en el servei al necessitat*. Amb la seva abnegació i generositat va promoure una immensa obra assistencial que amb el lema "Sembrar la pau als cors i alleujar el dolor", ha engrescat milers de noies dels més diversos països, per portar a tot el món l'atenció al malalt, a l'ancià, al nen, al desvalgut ...

La humil filla de Llagostera era proclamada com a serva de Déu. A través d'un acte jurídic, presidit per un Tribunal eclesiàstic, format pel Sr. Bisbe, el jutge delegat, Xavier Xuclà, el promotor de justícia, Gabriel Roura, el notari (Mn. Josep Jordà, de Llagostera), la postuladora de la Causa, Gna. Teresa Fernández, la vicepostuladora, Gna. Maria

Massanes i la secretària, Gna. Felicitas Villares. Es va cloure públicament, quedant aprovada la veracitat de tota la documentació que degudament encaixada i lacrada serà tramesa a Roma per seguir la segona fase.

Tant de bo, ben aviat a Llagostera puguin repicar campanes perquè s'ha reconegut la santedat de Maria Gay a la Ciutat Eterna.

Després d'aquest acte, va tenir lloc una Eucaristia, molt solemne. El Cor Parroquial va contribuir-hi. Semblava que cantaven els àngels. I que n'havia d'estar de contenta, Maria Gay!

I com a gran final, un refrigeri al Claustre de la Catedral, on es va compartir aquest acte tan significatiu. Per a nosaltres, Religioses de Sant Josep, aquest dia ha marcat una pàgina d'or en la història de la nostra Congregació Religiosa. Som conscients de que hi ha contribuït moltes persones i, naturalment, moltes de Llagostera. Per això, moltes gràcies.

*Llagostera és ditjosa, molt i molt.
Llagostera és ditjosa,
d'haver vist el seu bressol.*

*Hermengilda Santamaria
Directora*

GOIGS EN HONOR
DE LA SERVENTA DE DÉU
MARIA GAY I TIBAU
FUNDADORA DE
LES RR. DE SANT JOSEP
DE GIRONA

Puix el carisma t'omplia,
per Sant Josep, cor i mans,
fes, benaurada Maria,
que estimem Déu i els germans.

A Llagostera, l'albada
serà per tu, un dur camú;
trobes dissort apilada
com el carbó més roí.
Quan mor el pare, un mal dia,
sereu més pobres que abans.

Eren mals temps, quan les guerres
—manca de fe i caritat—
senyorejaven les terres
d'un Gironès malaurat.
Només la mare podia
formar aquells cors joveçans.

Amb l'orfenesa, a Girona
cura tindràs d'infantons;
allà, Jesús és qui et dóna,
a poc a poc, els seus dons.
L'oració t'és la guia
en el treball i el descans.

Amb les companyes, proposes
servir malalts que estan sols;
les vostres mans semblen roses
amb un perfum de consols.
Quan el país s'enfosquia,
sereu estels rutilants.

I vindran noves germanes
quan vostra tasca s'ha vist;
només a totes demanes
veure en els pobres el Crist.
Rés i treball associa
vostre esperit en avanç.

Prou que un sant bisbe us donava
un reglament molt senzill;
tu de tothom vols ser esclava
i, per unir-los, vencill.
Jesús, Josep i Maria
et són ajuts confortants.

La humilitat, la tendresa;
fer bon costat al malalt;
la caritat més encesa
i la mirada vers Dalt.
Ens has marcat una via
per ajudar i fer-nos sants.

Ets aquell gra que es colgava
i, jorns enllà, espigarà;
la teva mort amagava
fruits de bondat pel demà.
Sembrem arreu l'alegria
dels teus carismes constants.

Quan la fillada somnia
ser-te fidel, entre cants,
fes, benaurada Maria,
que estimem Déu i els germans.

Lletra: Lluís Badia i Torras

Música: Mons. Valentí Miserachs,

Director de l'Institut de Música Sacra del Vaticà.

Setmana Cultural

- Una setmana diferent, però molt interessant -

Dilluns, 16. A les 9 en punt del matí, ens vam reunir a la classe dels companys de 2n on una guia ens va explicar tot el que veuríem durant la nostra passejada pel poble.

La visita guiada per la Llagostera antiga va ser molt interessant i tots vàrem escoltar amb molta atenció.

Ara ja sabem alguna cosa més del nostre poble.

Dimarts, 17. Els carrers del sector Mas Sec varen servir per posar a la pràctica totes les normes d'Educació Viària que havíem après i que ens havien explicat els policies municipals uns dies abans. Tots vàrem poder fer el circuit amb bicicleta amb ordre, civisme i respectant els senyals de trànsit.

Dimecres, 18. Per segon any consecutiu, els avis varen passar la tarda amb nosaltres. Quin munt de jocs i joguines que ens explicaren! Realment ells, quan eren petits com nosaltres, també s'ho sabien muntar molt bé. Al final de la tarda, com ja és costum, compartirem berenar. Unes coques boníssimes fetes per les nostres mares. Gràcies avis! Gràcies àvies! Gràcies mares!

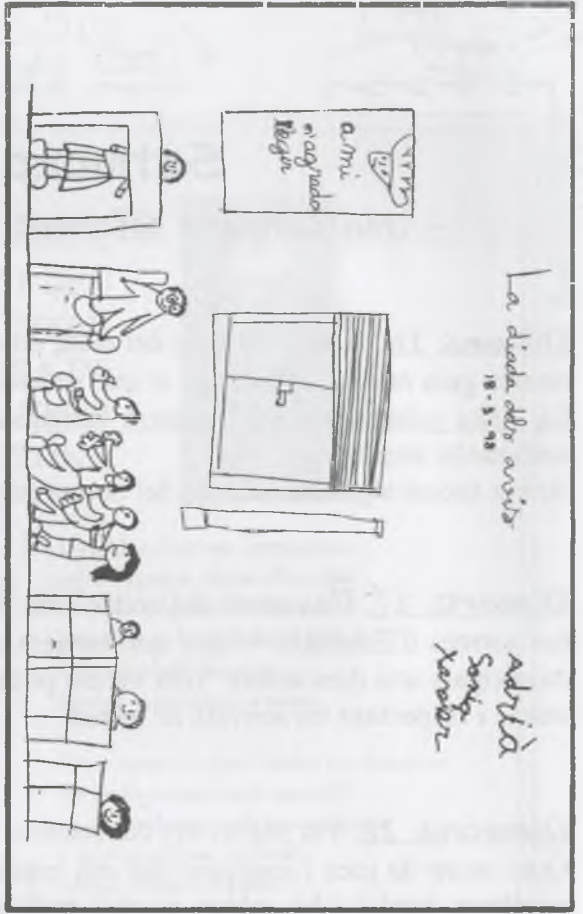
Dijous, 19. La festa gran de la setmana: SANT JOSEP, el patró de les famílies i de la nostra escola.

Al matí, primer, missa i quina sorpresa vam tenir al veure com pujaven la nova campana que estrenava la parròquia.

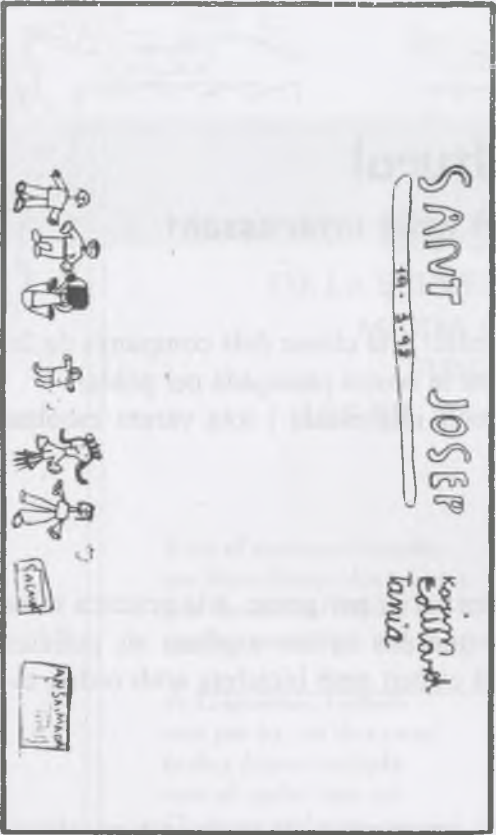
Després passejada pel mercat i per acabar el matí una pel·lícula excepcional, divertida i alegre: "Astèrix a Amèrica".

A la tarda, jocs lliures, o jocs dirigits i com a cloenda el berenar al pati de l'escola: ensaimada i batut de xocolata.

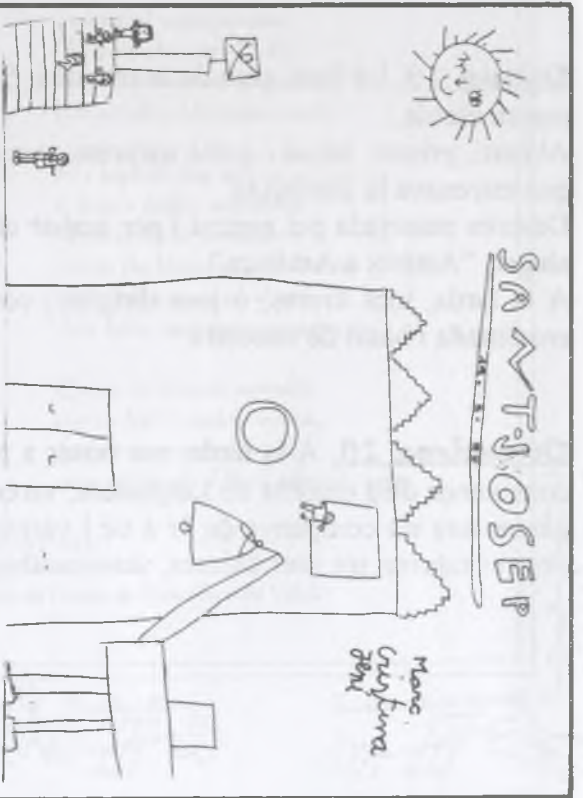
Divendres, 20. A la tarda, per posar a prova la nostra resistència i també la nostra coneixença dels entorns de Llagostera, varem fer la 1ª Cursa de Sant Josep. Hi participarem tots els companys de 1r a 6è i vàrem acabar-la amb un gran èxit. Fins i tot, les nostres tutores, tot i ser últimes, varen acabar amb molt bona marca.

SETMANA CULTURAL

1997
 1998
 -AR CI-

Excursió Cultural

- Hem visitat la Nutrexpa i les Galetes Tries -

El dia 23 de Març els nens i les nenes de 1r. i 2n de CI vam anar d'excursió. A les 9 ens vam trobar tots al Parc de la Fontana i vam pujar a l'autocar en direcció cap a Riudor. Per anar a visitar la fàbrica de la NUTREXPA. És molt gran, hi ha moltes màquines i cintes. Tot ho fan en cadena. Vam veure com feien els Phokitos.

Després vam anar a Santa Coloma de Farners. Vam donar una volta pel poble on feien el mercat i vam visitar l'esalésia. Tot caminant arribarem al Parc de Sant Salvador. Vam dinar prop de la font i vam jugar a pilota i també vam veure als groenlers, al tobogan, a la tiralina...

A la tarda visitarem la fàbrica de galetes TRIES. Ens passarem un vídeo sobre l'elaboració de les galetes i les vam provar. Què bones que eren!

Finalment vam pujar a l'autocar i vam tornar cap a les nostres on treballen les mares que ens esperaven.

Anna Puigret

Ramon F. L.

Olga Puigdevall

Clau Martí

JORDI G.

Sergiol.

José Martí

Albert Turon

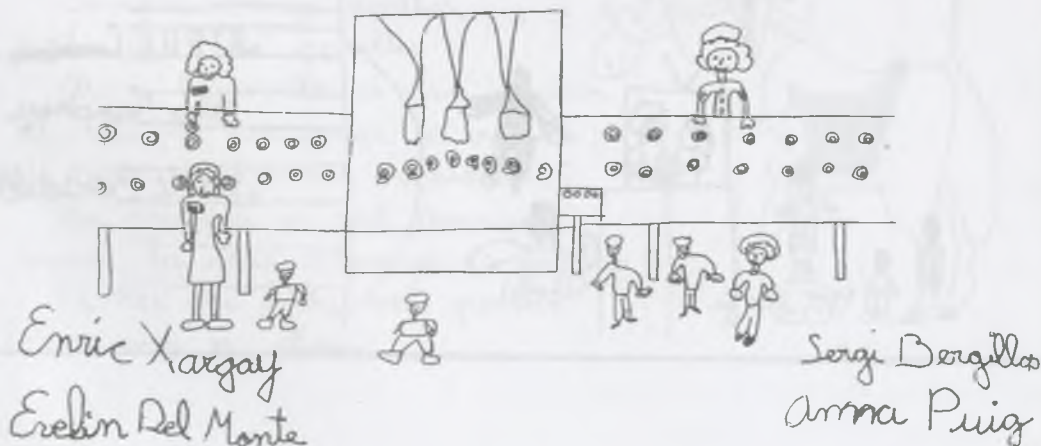
Nissier

Eduard

Aida

2n. C INICIAL

EXCURSIÓ: VISITA A LA NUTREXPA

2m. C.INICIAL

EXCURSIÓ EL PARC DE SANT SALVADOR.

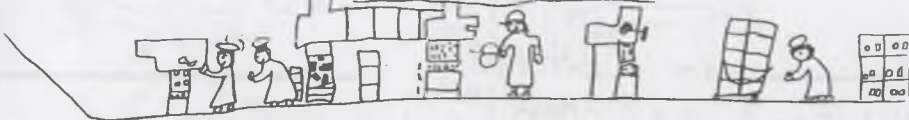
TONI SÀNCHEZ

Miriam El Haïdj Taïb

Mònica Raurich.

Elisabet Freixas.

LES GALETES TRIÉS

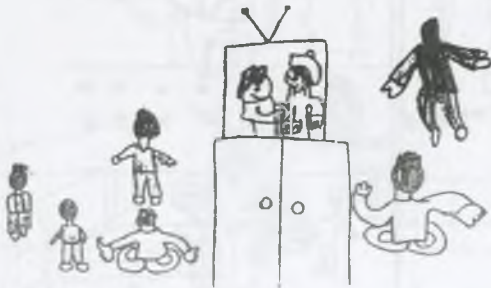

Matalia M

JORDI Cominàs.

Alex Sanchez

Jordi Boadella

La llegenda de Sant Jordi

(cicle mitjà)

Com a treball de grup, dins la classe de llengua catalana, els menys i menes de cicle mitjà van haver d'escriure la llegenda de Sant Jordi en forma de rodolins. Aquest ha estat el resultat:

SEGON CURS C.M.

Hi havia una vegada,
segons compte la gentada,
un poble petit,
però molt eixerit.

En el petit poblat
un drac s'ha instal·lat.

Quan al poble el drac ha arribat,
tothom s'ha espantat.

La pudor que el drac deixava anar,
no es podia suportar,
doncs el seu alè de foc,
et tombava a poc a poc,
i el seu bramar
feia tot el món tremolar.

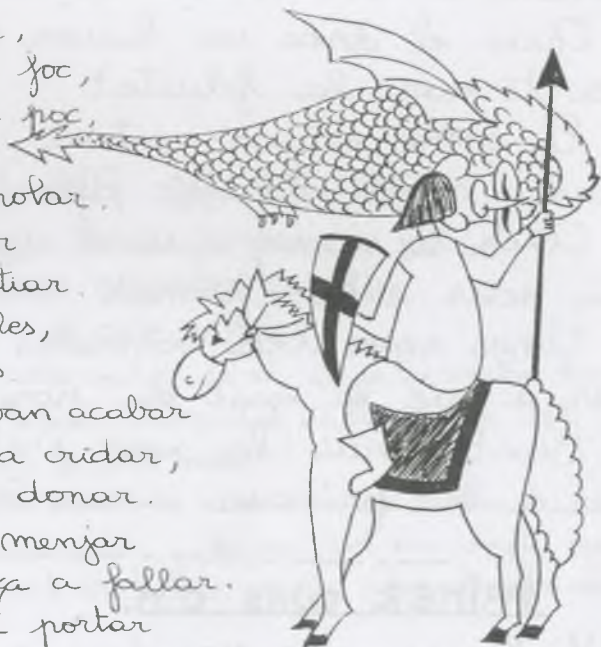
El drac per menjar
vol una mica de bestiar.

Sempre menja ovelles,
cada dia per parelles.

Quan les ovelles es van acabar
el drac va començar a cridar,
i menys li havien de donar.

La princesa es vol menjar
quan la teca comença a fallar.

El rei no l'hi vol portar
i es posa a plorar.

Sant Jordi passava per allà
i va sentir una donzella gemegar.

A la princesa el drac vol matar,
i Sant Jordi ho vol evitar.

Quan el cavaller va veure arribar
la gent es va emocionar,
i tots es van esperar.

El drac va cridar,
tothom es va espantar,
i el cavall va saltar.

Drac dolent!,
lluïta, si ets valent.

Sant Jordi és el més fort
des del Sud fins al Nord.

Si Sant Jordi no hi hagués sigut,
la princesa hauria desaparegut.

Sant Jordi el drac va matar,
a la princesa va deslliurar,
i al poble va salvar.
Tothom el va adamar!

Quan el drac va haver matat
va tornar la felicitat.

El poble estava content,
havia mort el drac dolent.

Amb la sang que el drac ha vessat,
un roser s'ha format.

Unes roses ben vermelles van sortir,
per a què la gent en pogués collir.

Sant Jordi la rosa s'afanya a collir
per a la princesa anar-la a oferir.

PRIMER CURS C.M.

Hi havia una vegada un poblet,
que era força grandet.

Tenia un rei i una reina,
que era molt eixeridet.

LIDIA BAGUDANCH - ADRIÀ BAGUDANCH - SILVIA COMAS - EDUARD DÍAZ - JENIFER ESCOBAR -
XEVI GABARRÓN - JOSEP GARCÍA - JOAN GIL - JUDITH MERCADO - EVA PANIAGUA - LAIA RAURICH -
MARC RIÉRA - CRISTIAN RODRIGUEZ - JOEL RODRIGUEZ - M^o CARMEN RODRIGUEZ - OSCAR RUBIO -
MIRIAM TORREJÓN.

També hi havia un drac,
que vivia en el llac.

Un dia el drac puclent
es menja les ovelles de la gent.

El drac menjava ovelles,
les hi donaven per parelles.

Menjava tot el que trobava: bens,
i fins i tot mens.

El menjar es va acabar,
i la princesa li van donar.

El rei plorant,
se'n va anar volant.

Quan la princesa s'amava a cusper
Sant Jordi va venir.

l'espasa li ha ben clavat,
i ha quedat ben estirat.

Quan el drac va morir,
un roser va sortir.

Quan tot es va solucionar,
Sant Jordi, a la princesa, una rosa li va donar.

JANÍ ARGELINA - JORDI BLANCH - MIRIAM BORDALLA -

MARIA FAGUERAS - SANDRA FONT - OLGA GONZÁLEZ - CARLOS MALAGÓN -

MAE MALDONADO - SERGI MIGUEL - ALBERT ORTIZ - ROSA M. SÁNCHEZ -

ESTHER SOLER - DAVID TRIGUERO - IRIS VILÀ - SARA FUENTES

DIJOUS GRAS : 19 DE FEBRER

SORTIDA CULTURAL : MUSEU INTERACTIU DE LA
FAUNA DEL PIRINEU ORIENTAL (OLOT)

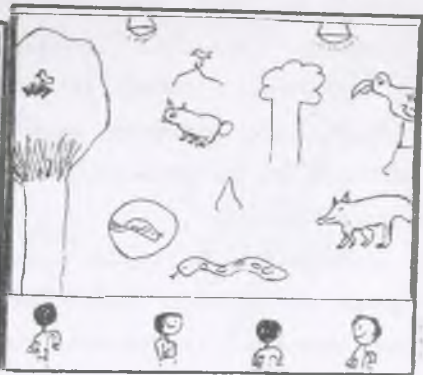
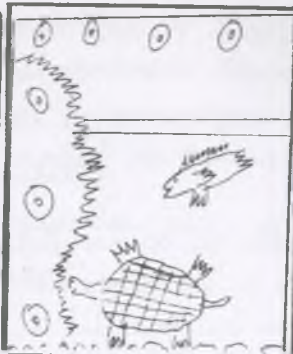
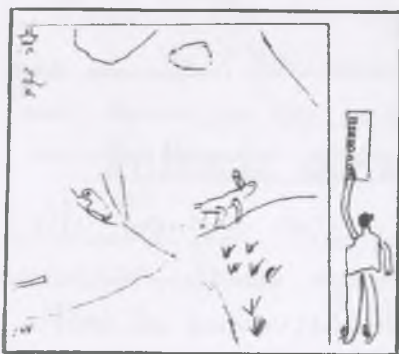
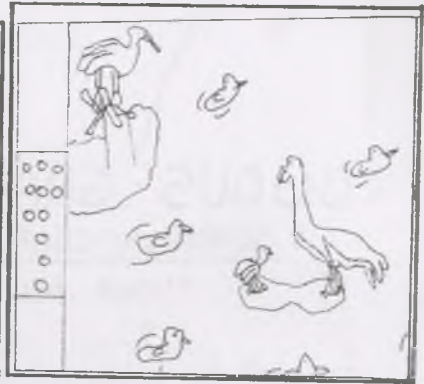
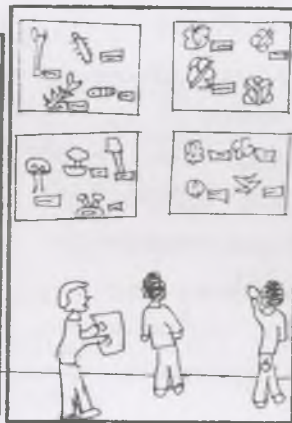
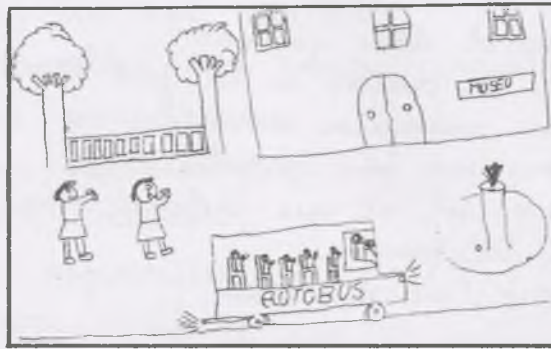
[cicle mitjà]

La sortida cultural del cicle mitjà en el segon trimestre ha estat a Olot, per visitar el museu interactiu de la fauna del Pirineu Oriental, inaugurat fa pocs mesos.

Els menys i menes van gaudir molt de la visita. El naturista que els guiava donava moltes explicacions i després, pel seu compte, van completar la prement lliurament els botons de les diferents vitrines interactives.

Acabada la visita, que els va ocupar tot el matí, van dinar a la zona de picnic habilitada a les ribes del Fluvià, darrera mateix del museu. De tornada van fer parada a Besalú, visitant el centre

histoire

SORTIDA CULTURAL DE C.S.

El dijous gras, els nens del Cicle Superior de Primària vàrem fer una sortida cultural a Terrassa per visitar el museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya. Al matí vam mirar i recollir informació sobre els diferents tipus d'energies que hi havia exposades: energies de sang; aigua i vent; vapor i carbó; gas; electricitat; petroli i energia al planeta. Es tractava d'una exposició històrica i interactiva de 3.500m² amb objectes històrics, aplicacions tecnològiques i experiments manipulables.

Un altre espai que vam visitar va ser la Fàbrica Tèxtil. Vam fer un recorregut pels espais originaris de la fàbrica: carboneres, calderes, xemeneia i màquina de vapor. També vam poder seguir el procés tèxtil llaner dins l'antiga fàbrica modernista Vapor Aymerich, Amat i Jover de Terrassa.

A més d'aquests espais també hi havia un altre reservat al transport amb una col·lecció de vehicles, representada sobretot per automòbils Hispano-Suiza i per la maqueta ferroviària més gran construïda al nostre país.

Després de córrer tot el dia vam anar a dinar a un parc proper on hi havia molt espai per poder jugar una estona. Per acabar el dia vam agafar l'autobús i vam tornar a casa molt contents.

L'ENERGIA

L'energia és la força que tenen les coses i les persones per poder fer un treball, per a produir un canvi o una transformació.

L'energia circula per l'ecosistema viatjant d'uns organismes als altres. La vida depèn de la conversió que els organismes fan, de l'energia solar en energia química. Tots els éssers vius són una màquina complexa de transformació energètica i es distingeixen entre ells per la gestió que fan de l'energia de què disposen.

La major part de l'energia que fa funcionar el nostre planeta ens arriba del sol en forma de radiació electromagnètica. Nosaltres només podem veure una petita part d'aquesta radiació: la llum visible.

Les diferències de temperatura i pressió en l'atmosfera posa l'aire en moviment. Els rius cabalosos com ara l'Ebre, s'instal·len rodes de molins flotants per tal d'aprofitar l'energia. La mòlta de gra va ser la tasca més antiga dels molins de vent.

Hi ha tres classes d'energia
i les gastem cada dia.

Jesús Malagón
Cristina Parlaguà
Lluís Raurich
Elena Roqueta

EL CARBÓ I EL VAPOR.

El carbó es comença a utilitzar com a combustible a la segona meitat del segle XVIII.

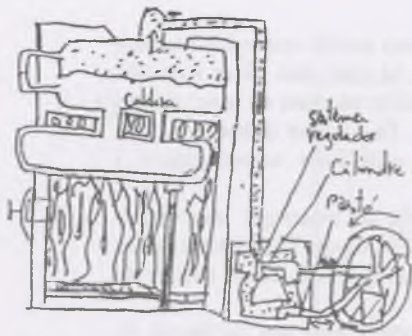
El 1712 s'inventa la màquina de vapor, concebuda originàriament per a bombar l'aigua que inundava els pous de les mines de carbó, de manera que així s'augmentava l'extacció d'aquest mineral. Però amb molt pocs anys aquest descobriment trobà moltes altres aplicacions. El 1765 ja s'aplica a la indústria, el 1807 entra en servei el primer vaixell impulsat amb vapor i el 1825 apareix el ferrocarril, fet que provoca no sols més demanda de carbó per a moure les màquines, sinó també un increment de les necessitats d'hacer; així el 1900 el noranta sis per cent de l'energia mundial procedia del carbó.

El carbó va fer possible la Revolució Industrial i fou l'instrument energètic per al desenvolupament de la producció en la societat moderna. Amb la utilització d'aquest mineral, els individus es van concentrar en ciutats on es podia obtenir, o en llocs que permetien fàcilment el seu transport.

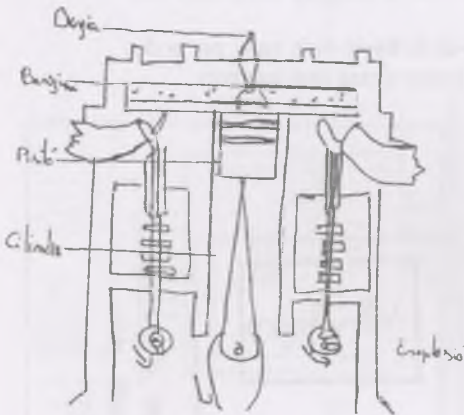
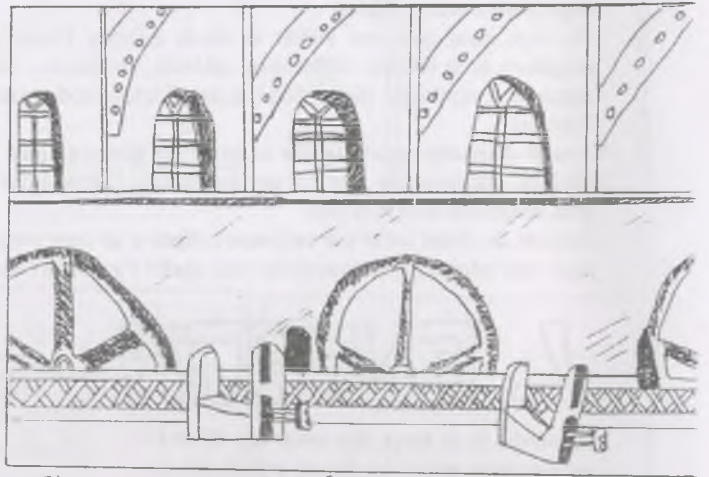
Durant el segle passat, les màquines de vapor van moure els trens, les fàbriques i totes les màquines. Actualment el vapor de les calderes s'utilitza essencialment per moure els vaixells i els generadors d'electricitat

MÀQUINA DE VAPOR

Al museu vam amar
i el vapor vam estudiar

Interior de la fàbrica

El museu de la Ciència vam visitar
i alguns punts vam agafar.

Dani Corominas
Lidia González
Jordi Martí

Àngela Cortés
Elodie Llinàs
Albert Solà
Esther Manzón

EL TÈXTIL

Els treballadors de les fàbriques tèxtils necessitaven energia, i per fer-la utilitzaven vapor d'aigua. Els passos per fer els teixits són:

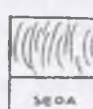
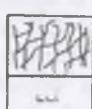
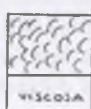
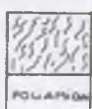
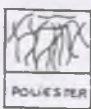
- 1r. pas- Taules de sorteig.
- 2n. pas-Batuda.
- 3r.pas- Passar per cins barques de rentatge.
- 4t. pas- Passar per una màquina on són metxes i s'anomena corda metxera.
- 5è. pas- Passar per l'unzil (una màquina).
- 6è. pas- Pantinadora.
- 7è pas- La màquina d'afilar, fa selfectina, estira totes les metxes i enrotlla el fil al fuç.
- 8è. pas- Continua filant. És com el pas anterior però en un sol moviment.
- 9è. pas- Aspit, ordena el fil per fer medeixes.
- 10è. pas- Màquina de fer rodets.
- 11è. pas- Passar per l'ordit.
- 12è. pas- Ordidor.
- 13è. pas- Màquina per creuar.
- 14è. pas- Teler de garrot.
- 15è. pas- Màquina de telar que fa dibuixos. És un teler d'espasa i té un rabatller.
- 16è. pas- Teler d'arrau. Perquè es puguin fer dos teixits alhora.

ELS ACABATS:

- 1- Es fa en les barques de rentatge. A partir d'humitat i calor queda un teixit atapeït, es fa amb el bató.
- 2- Es fa en la centrifugadora. És la perxa de cardots, que treu el pèl i després repassa tot.

IMPORTANT:

- De cada 100 Kg. Se n'aprofiten 65 Kg.
- Per fil curt filatura carda, per fil llarg filatura d'estam.

Aquestes fibres que vam tocar allí,
són primera matèria per a teixir.

Narcís Mata
Judith Miquela
Carol Ortíz

COLÒNIES '98

Els dies 6, 7 i 8 de maig tots els alumnes de primària vam anar de colònies a Llafranc. Aquest any vàrem escollir un lloc proper al mar per tal de poder realitzar algunes activitats diferents:

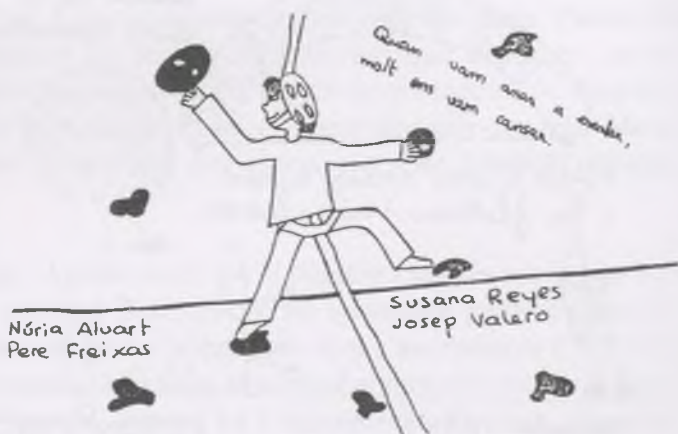
Caiaç, camí de ronda, tirolina, tir amb arc, escalada, BTT, orientació i voleibol.

Van ser uns dies molt agradables, ens ho vam passar d'allò més bé compartint amb els companys, a l'hora de dormir, a les habitacions, a la discoteca ballant, en definitiva tres dies fantàstics però esgotadors. Sort que les cuineres ens tractaven molt bé i ens donaven bon menjar per anar aguantant.

L'ESCALADA

El matí del divendres, després d'esmorzar, vam anar a escalar en una paret que hi havia obstacles per tal de poder-nos enfilar. Va ser molt divertit, tot i que hi va haver nens i nenes que no van poder arribar a dalt. En Lluís, el monitor d'escalada, ens aguantava amb una corda i no-

Saltres anàvem escalant, i si queies, o et relliscava el peu, quedaves penjat com una llonganissa. Hi havia una paret al cantó anomenada "builder". La tècnica d'escalada horitzontal serveix per fer estiraments abans d'iniciar l'escalada i per anar de costat, si no pots continuar escalant amunt. La veritat és que aquesta tècnica és força complicada.

B.T.T.

El dimecres a la tarda vam fer BTT (bicicleta tot terreny). Va ser molt divertit i alhora cansat. Tots estàvem nerviosos. Uns es queixaven de que les bicicletes eren grosses, d'altres petites. Però en fi, va anar bé. Ens van ensenyar com anaven les marxas. I un cop feta l'explicació vam sortir a la carretera, i uns quants metres més enllà va començar la pujada. Després vam anar pel camí de carro i començarem les primeres baixades. Finalment va acabar tot.

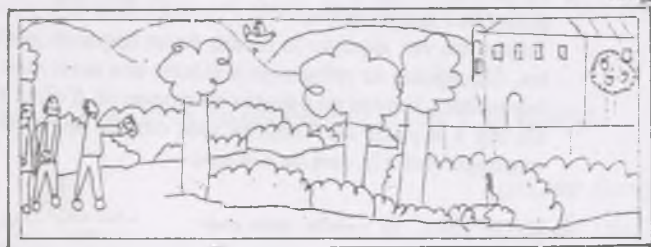
Quan vàrem arribar a la casa de colònies només pensàvem en descansar i dutxar-nos.

MARXA D'ORIENTACIÓ

Una de les activitats de les colònies va ser la marxa d'orientació. Els monitors, amb l'ajuda de la brúixola, ens van ensenyar a buscar el camí correcte per anar al lloc on volíem anar. A cada cruïlla ens paràvem i miràvem els graus que ens indicava la brúixola.

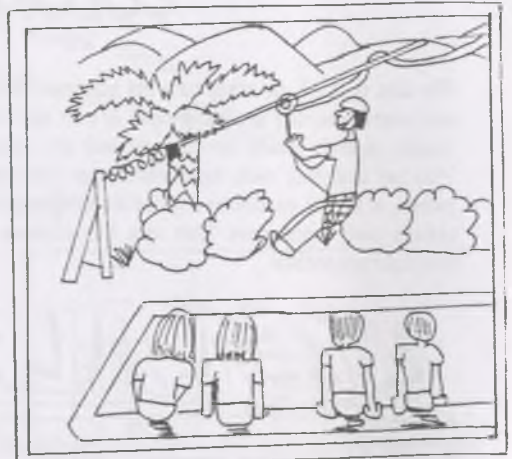
Sandra Bagudanch - Adrià Guinó
Jenni Ortiz - Pau Turón

LA TIROLINA

Per fer l'activitat de la tirolina havíem de portar amès i casc. L'amès sevia per penjar-nos de la corda i el casc per protegir el cap. Quan estàvem equipats anàvem al lloc més alt pujant per un camí on ens esperava un monitor que ens ajudava a penjar-nos per poder baixar per la tirolina.

L'activitat més divertida va ser la tirolina.

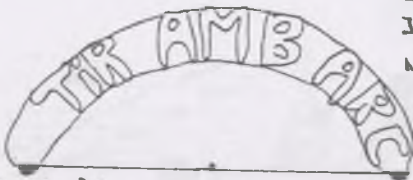

Eloi Gispert
 Jessica Martí
 Núria Murgadella

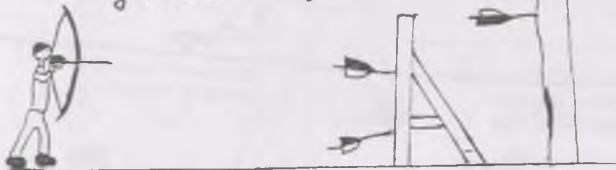
Olga Vidal

Una altra activitat de les colònies va ser el tir amb arc. Per tirar fèiem servir un arc, una fletxa i una diana.

Per precaució no es podia passar d'una línia blanca perquè ens podia atrapar una fletxa. Es necessitava força per estirar el fil de l'arc. La fletxa s'havia d'encaixar en la nou, una mena de boleta que hi havia al fil. Després calia tenir punteria per fer diana.

Amb l'arc vaig tirar i la fletxa vaig clavar.

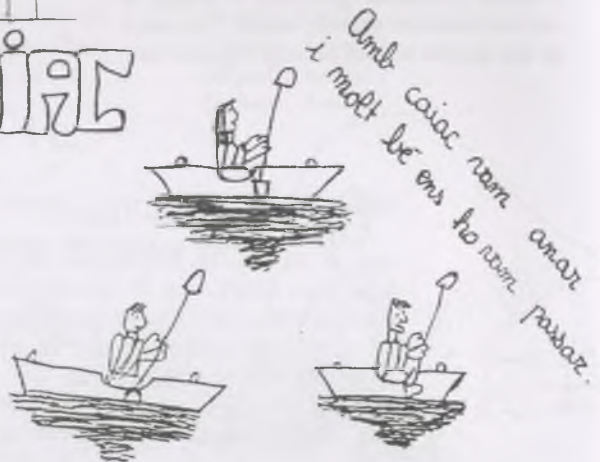

Salvador Malagón
 Albert Roig

Yasmina Ramos - Laia Ripua
 Joan Sánchez - David Vilalta
 Sandra Vall-Morera

A la platja vam haver d'anar perquè havíem de fer caiac. Els monitors tenien preparats els bots i els remos que necessitàvem per a aquesta activitat. Ens varen ensenyar com havíem d'agafar els remos i com fer per moure'ns dins l'aigua. És força difícil anar-hi i de vegades el bot es girava, sort que portàvem salvavides! En acabar estàvem molt cansats i vam anar a dinar.

CAIAC

CAMÍ DE RONDA

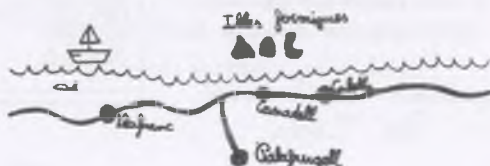
El dijous al matí vam fer caiac, i després camí de ronda. El camí de ronda volta tota la platja de Llafranc i la costa i s'anomena GC (camí de gran recorregut).

Vam sortir des de la platja de Llafranc fins a la platja del Canadell. Durant el camí vam baixar a les roques més properes al mar i en Xevi, el monitor, ens va explicar la història de les Illes Formigues. Diu la història que els pirates i els almogàvers es van enfrontar en una dura batalla. Les van anomenar així per la seva forma i el seu tamany. Encara estan sota l'aigua dos vaixells de guerra de l'antiga batalla.

També ens van explicar la utilitat de les torres de guaita. Servien per vigilar si venien els pirates. Els pagesos es refugiaven a la torre que tenia unes finestres molt petites. Si els pirates arribaven fins a la torre els pagesos els tiraven oli d'oliva roent.

Un cop a la platja del Canadell vam estar-hi una estona curta, i de tornada vam fer el mateix recorregut fins a la casa de colònies.

A fer el camí de ronda vam anar i a les roques vam baixar.

Gerard Bayé, Néstor Mayeras,
 Ivan Ortíz, Montbel Pedraza.

Pariem de teatre

M'han demanat que escrigui quelcom sobre el teatre. Jo sóc un afeccionat; un estudiós o una persona més capacitada per escriure, podria explicar-vos dotzenes de coses relacionades amb aquest art; un art que per a mi té prioritat sobre altres aspectes de la cultura. Intentaré portar-vos per un camí teatre, però compte, sempre serà el simple però per a mi perfecte, teatre d'afeccionats. Si m'he posat a escriure és perquè a la persona que m'ho ha demanat no puc negar-m'hi ni ho vull fer-ho.

Podria ser un conte i començar "hi havia una vegada ...", però no és un conte, és quelcom real: anem-hi.

Jo devia tenir aleshores 14 ó 15 anys. Les circumstàncies no eren les d'ara. Passàvem una etapa, diguem-ne de vaques flagues. No teníem les prioritats que tenim ara, no teníem televisió, per exemple. Al poble hi mancaven els espais de distracció, de diversió. Però hi teníem el Cine Gros, que era al local del Casino. L'entrada valia dos rals. Molts no els teníem i havíem de mirar-nos els quadres que exposaven a les portes d'entrada, que això sí que no ho feien pagar.

També teníem el Cine dels Capellans. Aquest local era al passeig (allà on ara venen butà). L'entrada d'aquest costava deu cèntims. Però els que no els teníem podíem entrar-hi de franc. Aquest local estava regit per una junta de persones que s'anomenava C.P.D.H.: Centre Parroquial de Diversions Honestes. Allà vaig començar a aprendre teatre. Aprenere a trepitjar les fustes. I mai més ben dit, perquè tot l'escenari era de fusta, construït per els mateixos membres de la Junta. Vaig aprendre a fer decorats, estalviant medis econòmics, doncs llavors mancaven molt. A fer teatre que no costés diners, doncs tot el que necessitàvem ho feiem a hores perdudes: instal·lacions, combinacions de llum, decorats, vestuari, assaigs ... Tot el que feiem no podia costar diners, perquè no n'hi havia.

Jo i d'altres companys de la meua edat i altres de més grans, dirigits llavors pel senyor Josep Casadevall (el senyor Pepet, li deiem), feiem una obra darrera l'altra per distreure

als que no tenien dos rals per anar al Cine Gros. El senyor Pepet es desfeia per nosaltres. Treia hores i forces d'on no n'hi havia, per ensenyar-nos a vocalitzar, a moure'ns per l'escenari i més que tot, per que ens adaptéssim al personatge que ens havia donat.

Ara jo recordo i penso el bé que feia el senyor Pepet. Ens feia passar unes hores distretes, lluny de vicis. Ens donava un recolzament d'amistat entre nosaltres. I per sobre de tot, ens ensenyava a estalviar, ens feia disfrutar a nosaltres perquè nosaltres féssim disfrutar als altres vailets que ni tenien la mateixa afició que nosaltres ni els dos rals per anar al Cine Gros. Ens feia disfrutar honestament i estalviant al mateix temps.

I ara podríem dir: i a fora hi ha un gos i a la porta hi ha un gat i el conte s'ha acabat.

Jaume Romo
Director de teatre

Com estimulem el llenguatge dels nostres fills?

Com a logopeda, molts pares em pregunten com poden estimular el llenguatge del seu fill o de la seva filla. La resposta és que no han d'aplicar cap tècnica especial.

Si ens referim als nadons i ens fixem com els parlem els adults, veurem que fem servir frases curtes, exagerem l'entonació i repetim algunes paraules claus.

Seria freqüent sentir alguna cosa així: "dormilega, ets un dormilega, el nen és un dormilega perquè dorm molt".

Això que fem sense adonar-nos-en és bo, ja que ajuda el nen a adquirir l'estructura del llenguatge. Primer diem la paraula clau (en aquest cas, dormilega) i després anem afegint més elements per anar completant la frase fins a tenir tots els elements que la componen: subjecte, verb i complements.

A poc a poc, el nostre llenguatge envers el nen o la nena s'anirà fent més "madur".

Per a tots els nens i de totes les edats, qualsevol situació és bona per estimular llur llenguatge: pintar junts, mirar un aparador, fer un passeig. L'únic que hem de fer és explicar-li què ens envolta, fer-li notar el que se sent, com es diuen les coses, de quin color són ... I per no ser uns guies turístics, també hem d'estar receptius a les seves preguntes i interessos.

En definitiva, l'estimulació del llenguatge del nen es fa jugant, escoltant-lo, parlant i donant-li una varietat d'estímuls i situacions. Amb això no només estimularem el llenguatge sinó totes les seves capacitats i el que potser és més important compartirem amb ells molts bons moments.

*Lidia M. González
Psicòloga i logopeda*

*Divendres, 26 de juny, a les 10 del vespre
a la sala d'actes del col·legi*

Així treballarem!

*Video amb les imatges de les activitats
realitzades
durant el curs 97-98.*

- Hi esteu tots convidats -

**Gràcies a tots els membres de
la Comunitat Educativa (alumnes, pares i mestres),
que amb el seu esforç i col.laboració
han tornat a fer possible aquesta revista.**